שער מאמרי רז"ל — מסכת מגילה

מא' בגמ' מס' מגילה פ"א די"ז ע"א וז"ל תניא היה יעקב אבינו בשעה שנתברך מאביו בן ס"ג שנה כבר נת' בענין ששה בני לאה הנזכרים ובת אחת נקבה איך אורות המוחין דז"א בחי' סתומה עד מקום החזה שלו והם שש ספירות ושליש כל אחת כלולה מעשר הרי ס"ג והם כחב"ד ח"ג ושליש ת"ת ואח"ך משם ואילך מתגלים אורות החסדיס ואז יעקב העומד בפני ז"א מן החזה ולמטה נעשים לו המוחין שלו ומקבל הברכות האלו אבל להיות שעדין המוחין דמצד אבא הגנוזים תוך נה"י דאבא אשר הם נמשכים אל יעקב כנודע עדיין הם נעלמים תוך היסוד דאבא וכנגד כסוי הזה הוצרך יעקב לשבת עוד נטמן בבית עבר י"ד שנה שקבל הברכות כנז':